

Manifest de la Nit de Sant Joan 1997

que, després de 20 anys de reclamar-ho el poble pitiús, ses Salines siguin Parc Natural. Esperam que la declaració de Parc Natural sigui altament proteccionista i solucioni definitivament aquesta polèmica. Però, fins i tot suposant que aquest espai natural quedàs a la fi íntegrament preservat, hem de recordar que ses Salines és només un dels nombrosíssims espais naturals que estan a punt de desaparèixer a Eivissa i Formentera.

Un exemple n'és Cala d'Hort, un dels paratges més emblemàtics i entranyables. Paisatge, història i valors científics s'hi ajunten en una mostra d'aquesta Eivissa que anam perdent. El camp de golf de Cala d'Hort i les

seues consegüents urbanitzacions és un projecte que els eivissencs no hem de consentir. És vergonyós que l'equip de govern del Consell Insular s'hi hagi manifestat a favor, en contra de la voluntat de totes les associacions de vesins del municipi. Avui volem fer una crida, un prec, a l'Ajuntament de Sant Josep perquè no doni la llicència a aquest projecte tan perjudicial per a l'illa. També demanam al partit majoritari a les Pitiüses que la seua sensibilitat ambiental no es limiti únicament a ses Salines, sinó que s'estengui a tots els espais que estan avui a punt de morir a Eivissa i Formentera per culpa d'una política equivocada que s'ha de rectificar.

I si passam a un altre àmbit, actualment encara se'ns ataca la llengua per un dels flancs més febles: el de la seua unitat. Aquells que no volen la normalització de la llengua catalana s'inventen llengües noves, inexistents, per trossejar-la, de vegades amb el suport vergonyós de poders públics que, per les seues responsabilitats de govern, haurien de ser capaços d'estar a l'alçada d'allò que les circumstàncies històriques requereixen d'ells.

Volem remarcar, una vegada més, que la llengua ha de constituir un vincle d'unió i no un element que s'utilitzi per provocar la divisió entre nosaltres. Grups marginals de la nostra societat

Imatge d'una part del públic nombrós que va participar en la Festa de la Nit de Sant Joan, a Sant Joan de Labritja. (Foto: Vicent Trull.)

Aires Formenterencs, en un moment de la seua actuació. (Foto: Vicent Trull.)

pretenen torpedinar els intents de normalització lingüística afirmant que aquesta posa en perill la convivència i la pau social. Si alguna cosa posa en perill la convivència és precisament l'existència de grups de persones que s'oposen a integrar-se plenament a la societat d'Eivissa i Formentera. El coneixement del català constitueix una eina vertebradora de la nostra societat.

Insistim en el fet que el procés de normalització lingüística constitueix una responsabilitat del Govern. L'ús social de la nostra llengua i la seua presència institucional no es poden deixar en mans exclusivament d'iniciatives de la societat sinó que han de constituir un repte per a les nostres institucions. En aquest sentit, volem remarcar la necessitat que el Govern es faci càrrec del procés de normalització de la llengua en els àmbits que són fonamentals, com ara l'ensenyament o els mitjans de comunicació. El decret que estipula que com a mínim el cinquanta per cent de l'activitat docent s'ha de vehicular en llengua catalana ha de promulgar-se tan aviat com sigui possible, de manera que ja estigui en vigor per al proper curs.

Perquè la llengua catalana assoleixi una plena normalitat és

molt important comptar amb un espai comunicatiu propi. Enguany s'ha demostrat que, a les nostres illes, encara hi ha mitjans que es troben en una situació precària —recordem l'exemple de TV3 i Canal 33—. El Govern, les institucions, les associacions culturals i cíviques i la societat en general han de treballar perquè la construcció d'un espai comunicatiu propi sigui cada vegada més sòlida.

Un tema que tampoc no podem deixar d'esmentar en una nit reivindicativa com la d'avui, és el de l'*Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera*. Un projecte en què l'Institut ha estat implicat des del moment que va néixer la idea i amb la qual hem col·laborat sense cap reticència, però no podem més que lamentar com s'han fet les coses i com es troben al dia d'avui.

Les ambicions d'uns, els afanys de protagonisme d'uns altres, la manca de determinació dels de més enllà... han fet que l'*Enciclopèdia* es trobi en una situació que ningú desitja. Cal una redefinició d'objectius i de treballs per tal de donar-li una continuïtat que ara per ara perilla.

I tots aquests problemes es produeixen a la nostra comunitat autònoma, alguns dirigents de la

qual manifesten estar especialment satisfets de la situació present. Parlem clar:

Podem estar satisfets d'una minsa autonomia que a les Illes Balears i Pitiüses patim més que gaudim?

I què dir d'una comunitat prou important, amb llengua pròpia, però que, després de 20 anys de democràcia, encara no ha aconseguit fer-se responsable de l'educació dels ciutadans en la seua llengua?

De quina cultura ens podem sentir legitimament orgullosos quan hi ha mitjans econòmics per omplir d'arena una i altra vegada allà on la natura no ha considerat necessari que n'hi hagi, i en canvi no n'hi ha per fer els instituts que la nostra joventut necessita imperiosament?

Què hem de pensar d'una comunitat que només reclama l'autonomia plena quan s'adona que així els negocis potser sortiran més rendibles?

Creu algú que es pot muntar així com així una comunitat històrica només pensant en concerts econòmics, cessions d'IRPF i altres desgravacions fiscals?

Quin futur li espera, a aquesta comunitat, quan l'economia vagi malament?

Quan establim de debò uns lligams culturals i fraternals entre les illes que han viscut i viuen d'esquena, per formar una verdadera comunitat més enllà de tractaments purament econòmicistes?

Però en una nit com avui no volem que el pessimisme ens domini, ja que darrerament s'han produït fets ben positius, com la I Trobada d'Escoles Junts per la Llengua, i altres actes que han aplegat milers de persones, que fan albirar un futur optimista. No ho tenim tot perdut a les nostres illes. Tenim força i esperança. Que aquesta nit sigui un esperó, un fibló, a la nostra consciència de poble i el foc cremi i s'endugui els mals averanys.

Molts anys i bons als Joans i Joanes i a tots els habitants de Sant Joan. Ànim i endavant!

Bona nit i fins l'any que ve.

Sant Joan de Labritja
23 de juny de 1997 ■